

Hvis vi ser på kvalitetsreformen, kan man sige, at den er et udtryk for en samlet strategi, der skal løfte kvaliteten i hele den offentlige sektor. Den koster – inden for den paraply – godt 12 mia. kr. Nogle af de initiativer går hånd i hånd med andre initiativer, som i øvrigt også er forankret andetsteds. Det er det, der hedder synergi, og det er der ikke noget odøst i. Det er altså en mærkelig tankegang det der med, at man kun skal sidde og farve pengesedlerne. Altså, med hensyn til penge, der ikke har været brugt ude i virkeligheden endnu – den virkelighed, man ønsker at tage patent på – tror jeg, man har en oplevelse af, at når penge, der ikke har været brugt før, bruges, så er de nye. Så får man noget for dem. Hvis der er nogle pædagoger, der får et uddannelsesløft, repræsenterer det da en værdi. Hvis der er nogle daginstitutioner, der før holdt lukket, så det generede folk i arbejde, hvis virksomheden ikke holdt lukket, repræsenterer det da en værdi.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:43

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan godt høre på finansministeren, når han sådan bliver meget ivrig og forklarer partiets og regeringens politik, så er der virkelig noget galt. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at der bliver foldet en lang række muligheder ud fra den der kvalitetsreform. Regeringen er kommet frem til den konklusion her efter valget, at vi ikke rigtig har råd til det, så nu må vi finde noget at bruge til at finansiere det med, som vi har lovet i forvejen. Det er jo det enkle budskab.

Jeg bed mærke i, at forældrebetalingen var faldet, og det skulle også være rigtig godt for forældrene. Finansministeren burde vide fra sin tid som indenrigsminister, at det, man gjorde ude i kommunerne, var, at man ændrede de ordninger, man havde til pasning af børn, så det blev skolepasningsordninger i stedet for. Så kunne man sætte prisen op, og det gjorde man, så kommunerne fik dækket sig ind, og forældrene fik en ganske betydelig merbetaling. Det er jo virkeligheden bare med ét eksempel, så man skal altså passe på, når man sådan markedsfører noget, at det ikke bliver falsk markedsføring. Vi vil i hvert fald følge op på hvert eneste punkt, som man markedsførte før valget, for det må jo gælde efter valget også.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Det synes jeg er en rigtig god idé, så er man beskæftiget med det og følger op på det. Det er jo sådan set oppositionens rolle, så jeg synes, det er en fair opgavefordeling, at man vil følge op på de her ting, og det skal man være velkommen til.

Man går galt i byen, hvis man leder efter nogen, der har et så – hvad skal man sige, tillad mig at bruge ordet – primitivt syn på tingene, at politiske initiativer kun er noget værd, hvis de altid koster ekstra penge; hvis man leder efter nogen, der ikke kan se en sammenhæng i tingene, som magter at fortælle en sammenhængende historie om, at nu tager vi et børneinitiativ, vi har i øvrigt også fokus på at løfte uddannelsesindsatsen i den offentlige sektor, vi har nogle styringsmæssige overvejelser, vi har en kvalitetsfond, det hele hænger sådan set sammen og bidrager alt sammen til at løfte kvaliteten i den offentlige sektor, så kommer man til at gå forgæves på jagt, fordi vi vil insistere på, at det simpelt hen ikke kan være rimeligt, at politiske initiativer kun repræsenterer en værdi, hvis der hver gang trykkes det, hr. Jens Peter Vernersen kalder friske penge.

Kvalitetsreformen repræsenterer initiativer for 12,1 mia. kr., hvoraf det kan siges, at netto 8 mia. kr. er nye i den her socialdemokratiske opfattelse af, at nye penge kun er nye, hvis man aldrig nogen sinde har antydnet, at man kunne finde på at bruge dem før.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup for et sidste spørgsmål.

Kl. 15:46

Karen Hækkerup (S):

Finansministeren sagde jo, at 1 mia. kr. er 1 mia. kr., og så må man vel også logisk deraf slutte, at 2 mia. kr. er 2 mia. kr. Når der var lovet 2 mia. kr., og der ikke er givet 2 mia. kr., er der ergo tale om et løftebrud, så kan den jo ikke være meget længere.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at jeg synes, det er klædeligt, at regeringen er holdt op med at omtale børnefamilier som socialistiske ballademagere og rent faktisk taler om dem, som det de er, nemlig familier, der gerne vil det bedste for deres børn. Men jeg vil gerne sige til finansministeren, at når finansministeren siger, at So-